

[Hans Nielsen.]

Beløb, naar man tager i Betragtning, hvilke store Summer den forrige Regering tog bort fra disse Understøttelser. Og hvis man tager det Fald, der vilde være fulgt af Pristallets Falden, og sammenholder det med disse 13 Millioner, vil man se, at Regeringen har gjort, hvad den burde gøre i Retning af at genoprette den sociale Lovgivning, som vi havde før Nedsikringen i 1927. Jeg finder derfor, at der ikke kan rettes nogen som helst berettiget Bebrejdelse mod Regeringen for Forsømmelser paa dette Omraade.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om Oppositionens Berettigelse til at standse de Forslag, vi saaledes har stillet, baade vedrørende de sociale Spørgsmaal og andre store, vigtige Spørgsmaal som Militærspørgsmaalet og Jordlovsspørgsmaalet. Jeg skal ikke komme ind paa det reelle i disse Love, det har jo været drøftet saa ofte i den sidste Tid; men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var sidste Aar i Skibeland Krat og holdt en Tale, hvori han sagde, at „den almindelige Valgret maa respekteres, selv om den gaar os imod“. Det lyder naturligvis godt, naar en almen anset Politiker som det ærede Medlem kommer ud til Fest og i Nærheden af den gamle Grænse, hvor der samles Folk baade Syd fra og Nord for den gamle Grænse, staar og taler smukke Ord om at respektere den almindelige Valgret, selv om den gaar os imod.

Men hvorledes rimer det ærede Medlem saa denne Udtalelse sammen med sit Partis Holdning i denne Samling og for Resten ogsaa forrige Samling? Hvorledes kan det ærede Medlem forsvare, at hans Parti nægter de Forslag, vi har stillet om midlertidig Understøttelse til de arbejdsløse, der har opbrugt al Understøttelse, og som uden egen Skyld er kommet ud i Nød, Savn og Fattigdom? Det ærede Medlem ved jo, at der ved forrige Valg var langt over 100 000 Stemmer flere for Regeringens to Partier. Den almindelige Valgret har talt i denne Sag, det ved det ærede Medlem, og det ærede Medlem vil heller ikke bestride, at alle, der har stemt paa Radikale og Socialdemokrater, fuldt ud var klar paa, at man vilde hjælpe de arbejdsløse, som den forrige Regering tog Understøttelsen fra. Men det ærede Medlem gaar alligevel ud i Landet og siger, vi skal respektere den almindelige Valgret, og saa stemmer det ærede Medlems Parti i Kraft af de fire Stemmers Flertal, som de endnu raader over i Landstinget, disse Forslag ned.

Baade den Stilling, Landstinget har

indtaget overfor de arbejdsløse, den Stilling, Landstinget har indtaget ved at indsætte 1,1 Mill. Kr. paa Finansloven til forøgede Militærudgifter, og den Stilling, det har indtaget ved at nægte en Fortsættelse af den Jordlovgivning, vi har haft i en Række Aar, betragter jeg som grove Overgreb, i fuldstændig Modstrid med den Statsretslære, som det ærede Medlem gaar ud i Landet og proklamerer ved Sommerfester for Venstremænd.

Men særlig maa jeg sige, at Venstres Stilling overfor Jordlovene maaske er den mest graverende af de Anklager, der kan rettes mod Partiet, idet de nægter at forny Jordlovgivningen i den Form, der hidtil har været gældende. Partiet gik jo ikke til Valg paa, at Jordlovene af 1919 skulde ændres. Mange Vælgere stemte maaske netop paa dem, fordi de troede, at den Lovgivning, vi hidtil havde haft, skulde blive fortsat; men nu kommer det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og kræver en Ændring i denne Lovgivning for at gaa med til dens Forlængelse. Jeg mener, man herved i Virkeligheden begaar et Bedrageri overfor sine Vælgere paa dette Omraade. De vil ikke kunne forsvare overfor en Del af de Vælgere, der stemte paa dem ved Valget i 1929, at de indtager dette Standpunkt.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at alle Sindene er vendt mod Erhvervskrisen, det er næsten det eneste, man tænker paa ude i Landet; alt det andet, der her tales om, interesser dem ikke. Er det nu rigtigt, at det er det eneste, man tænker paa? Jeg ved meget vel, at der ikke er nogen Forretningsmand, heller ikke nogen Bonde, der ikke tænker paa, hvordan det skal gaa med hans Bedrift. Det er ikke noget særegent for 1931, det har man vist tænkt paa alle Tider.

Men hvordan tænker Venstre herinde paa det, som alle Sindene er rettet imod? I Efteraaret skulde der vælges Formand og Ledelse i det erhvervspolitiske Nævn, som er en Frugt af det Samarbejde, der fandt Sted mellem de Konservative og Venstre, da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var Regeringens Chef. Det blev den Gang proklameret, at dette erhvervspolitiske Nævn skulde have en eminent Betydning for Erhvervslivet, og nu var man meget utilfreds med dette Nævns Arbejde i den Tid, jeg havde haft den Ære at være Formand. Derfor skulde der, da Tilfældet kom dem til Hjælp, absolut foretages et Systemskifte, og man valgte det ærede Medlem Hr. Himelstrup til Formand og det ærede Medlem Hr. Drachmann til Sekretær.